

Meldpunten

Onderzoeksinstituten hebben we te over in ons kikkerlandje. Regelmatig worden we dan ook door hen belaagd met vragen over allerlei onderwerpen, zoals waar we onze boodschappen doen, of we tevreden zijn met het ziekenhuis in de buurt, functioneert de gemeente wel goed, vinden we de inhoud van de krant wel interessant genoeg, of we vóór of tegen het koningshuis zijn, de energieprijzen en de kosten voor vast of mobiel bellen,

sms...en, enz.. Je kunt geen onderwerp zo gek bedenken of er wordt onderzoek naar gedaan. Regelmatig kunnen we in de kranten of op teletekst lezen dat de Nederlanders tot de meest tevreden bevolkingen ter wereld of van Europa behoren. Dat we ons land daarvoor een 7, 8 of 8½ geven en dat we tevreden zijn achter onze hoge dijken en dat we weinig te wensen hebben. We hebben voldoende veiligheid, een goede gezondheidszorg, het eten is veilig en we hebben weinig last van onze bureaus. Natuurlijk zijn er nog wel wensen, die we graag vervuld zouden willen zien, maar we vertrouwen erop dat dit in de loop der jaren wel in orde komt.

Maar....., vraag ik me af hoe het komt dat we over allerlei zaken niet tevreden zijn. Dat we vinden dat de dokters zakkenvullers zijn, politici onbetrouwbaar, bankmensen worden laaienlichters genoemd, de politie faalt, de kindbescherming deugt ook al niet en dan komt er nog een hele litanie aan vermeende ongemakken, fouten, wanbeleid. Wat dat betreft heeft ons mooie land heel wat “stuurluit op de wal”. En we uiten dat ongenoegen ook weer via telefonische enquêtes, onderzoeken via het digitale kanaal, toegezonden vragenlijsten en in rubrieken als “Zegt u het maar” en “Ingezonden brieven” in de dagbladen.

Echter..., we hebben daarvoor, om met majoor Kees te spreken “daar het volgende op gevonden”. Op de sites van omroepen, overheidsorganen, dag- en weekbladen en politieke partijen kunnen we onze meningen kwijt. En daar wordt druk gebruikt van gemaakt en u wilt niet weten in welke taalsoorten dat gebeurt. Het kan ook heel officieel en dan stellen we gewoon een meldpunt over een bepaald onderwerp in, waar we onze grieven over dat ene specifieke onderwerp (ongeremd en vaak onkundig) kunnen uiten.

Weet u hoeveel meldpunten we in ons welvarende land hebben? Ik niet. Ik heb eens gegooid op allerlei onderwerpen en dan wordt je werkelijk overweldigd door de meldpunten die er zijn. Een heel kleine bloemlezing geef ik u graag. Meldpunt Vrijwillige hulpverlening. Seksueel misbruik r.k. kerk, Zorg en overlast, Cybercrime, Langstudeerboete, Mijn slechtste fietspad, Geweld en sport, Klokkenuiders, Wegen en fietspaden, Klachten regiotali, Buurtbeheer, Voor noodlijdende kunstenaars, Overbodige regels in zorg en onderwijs, Milieuklachten en Verzuimbegeleiding. En geloof u mij op mijn blauwe ogen. Het aantal meldpunten wat hierboven genoemd staat, is echt het hele bovenste topje van de enorme ijsberg die er onderzit. En op veel van die meldpunten kunt u ook anoniem uw verhaal kwijt. In onze jeugd jaren noemden we dat klikken en onbestaanbaar. Je werd dan door je klas- of buurtgenootjes met de nek aangekeken. Nu maken politie, belasting, milieuhandhavers gretig gebruik van deze anonieme meldingen. Bronbescherming noemen ze dat dan.

Is daar dan helemaal niets tegen te doen? Helaas niet, we hebben immers het grondwettelijke recht van “vrijheid van meningsuiting” en daar zullen we dan ook gebruik van maken. Niets wat ons tegenhoudt op dat gebied! Of misschien toch en gloort er hoop aan de horizon? Jawel, want ik ontdekte een “Meldpunt voor te veel meldpunten”! Ik heb het nog niet aangeklikt,

maar misschien dat dit meldpunt ons in de toekomst zal vrijwaren van de boterberg aan meldpunten waar we nu mee te maken hebben. Hou dus goede moed en leeft verder in de hoop dat er ooit een “Meldpunt opgeheven meldpunten” zal komen. Ik zal me dan zeker bij u melden met dergelijk verheugend nieuws.

Augustinus